

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/145/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512213037
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2512213037.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: EUROPERSONAL & FABRIKA, s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 70, Bratislava, IČO: 44972911, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Julián Lapšanský, advokátska kancelária, spol. s r. o., so sídlom Zelinárska 8, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 45941815, proti žalovanému: F.Á. M., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, T., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 24.721,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 24.720,96 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie 0,04 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,04 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi nárok náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 55,90 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť EURO - PERSONAL s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 35977817 (ďalej aj ako len „pôvodný žalobca“ alebo „právny predchodca žalobcu“) žalobou zo dňa 22.10.2012, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 25.10.2012, sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 24.721,- eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej čiastky od 7.7.2012 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej žalovaným užívateľskému zamestnávateľovi, na zaplatenie ktorej bol pôvodný žalobca vyzvaný užívateľským zamestnávateľom. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca odvodzoval svoj žalobný nárok od pracovnoprávneho vzťahu strán sporu založeného pracovnou zmluvou zo dňa 11.1.2012, ako aj od dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi zo dňa 11.1.2012, s miestom výkonu práce u užívateľského zamestnávateľa, na pracovnú pozíciu: operátor logistika, pričom užívateľským zamestnávateľom bola spoločnosť PCA Slovakia Trnava. Žalobca uviedol, že dňa 18.4.2012 o 7,30 hod. spôsobil žalovaný škodu na majetku užívateľského zamestnávateľa tak, že pri odoberaní stohu zasunul lyžiny vysokozdvížneho vozíka úplne do prázdnej palety, pričom z druhej strany lyžiny prečnievali do ďalšieho stohu plných balení referencie XXXXXXXXXX. Pri procese zdvihu prišlo k zapretiu lyžín o okraj palety, a k následnému prevráteniu troch paliet katalyzátorov, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 kusov katalyzátorov, ktoré tak boli nepoužiteľné do výroby. Pri vyšetrowaní príčin škodovej udalosti bolo zistené, že žalovaný nevidel cez vežu vysokozdvížneho vozíka ďalší stoh paliet. Žalovaný si počínal nedbanlivo, nedostatočne sa sústredil na výkon práce. Palety zo stohu odoberal nesprávne,

lyžiny podsunul pod ďalší stoh paliet. Odporca pri výkone práce bol navyše pod vplyvom omamných a psychotropných látok, o čom svedčia výsledky skriningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog zo dňa 18.4.2012 o 8,35 hod., ako aj konečný výsledok vyšetrenia v laboratóriu klinickej biochémie a hematológie zo dňa 18.4.2012 o 13,32 hod. Výška spôsobenej škody predstavuje 24.721,- eur. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti bol so žalovaným okamžite skončený pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny dňom 24.4.2012.

3. Pôvodný žalobca ďalej skonštatoval, že užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u neho náhradu škody v sume 24.721,- eur, ktorá bola spôsobená žalovaným ako zamestnancom pôvodného žalobcu. Náhradu škody si užívateľský zamestnávateľ uplatnil faktúrou č. N. zo dňa 11.6.2012, doručenou pôvodnému žalobcovi dňa 21.6.2012. Pôvodný žalobca zaslal žalovanému dňa 25.6.2012 pokus o zmier na zaplatenie sumy 24.721,- eur v lehote do 6.7.2012, avšak bezvýsledne. Pôvodný žalobca záverom odkázal na čl. XII. bod 1 pracovnej zmluvy zo dňa 8.6.2012, ust. § 186 odsek 1 a odsek 2 Zákonníka práce, § 559, § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

4. Podaním zo dňa 11.4.2013, doručeným súdu dňa 17.4.2013, pôvodný žalobca „upresnil“ žalobu o ďalšie skutkové tvrdenia, pričom žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 14.11.2012 až do zaplatenia. Zmenu v dátume, od ktorého pôvodný žalobca žiadal priznať od žalovaného úroky z omeškania, pôvodný žalobca označil ako upresnenie žaloby. „Upresnenie“ žaloby odôvodnil tým, že dňa 13.11.2012 došlo k stretu vzájomných pohľadávok pôvodného žalobcu a užívateľského zamestnávateľa, kedy bolo užívateľskému zamestnávateľovi doručené oznámenie pôvodného žalobcu o započítaní pohľadávky užívateľského zamestnávateľa proti pôvodnému žalobcovi v sume 24.721,- eur zodpovedajúcej škode spôsobenej žalovaným s pohľadávkou pôvodného žalobcu proti užívateľskému zamestnávateľovi v sume 201.212,54 eura vyúčtovanej faktúrou pôvodného žalobcu č. XXXXXXXXXX. Podanie v časti zmeny dátumu, od ktorého pôvodný žalobca žiadal priznať úroky z omeškania za neskoršie obdobie, než ktorých sa domáhal pôvodnou žalobou, súd posúdil podľa obsahu ako späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania zo sumy 24.721,- eura za obdobie od 7.7.2012 do 13.11.2012, keďže 1.) upresnením žaloby nie je možné výrazne zmeniť pôvodný žalobný petit bez toho, aby „upresnenie“ bolo zmenou žaloby alebo čiastočným späťvzatím žaloby, a 2.) zmenou žaloby nemôže byť zúženie pôvodného žalobného nároku, ale iba jeho rozšírenie alebo podstatná zmena skutkových okolností, od ktorých žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok.

5. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú a neoprávnenú zamietnuť z dôvodu, že v čase pri odoberaní paliet za použitia vysokozdvížneho vozíka nebola dodržaná dostatočná odporúčaná vzdialenosť z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci medzi paletami. Ak by bola dodržaná dostatočná a odporúčaná vzdialenosť medzi paletami, k uvedenej udalosti by nemohlo dôjsť. Na nedostatočnú vzdialenosť medzi paletami viackrát upozorňoval pred vznikom tejto udalosti, a rovnako na túto skutočnosť upozorňovali viackrát aj ďalší zamestnanci. Uvedol, že mu ako zamestnancovi neboli vytvorené také pracovné podmienky, pri ktorých by nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a majetku. Ak by boli prijaté účinné opatrenia na odstránenie týchto nedostatkov, k žiadnej škodovej udalosti by nebolo došlo. Žalovaný nevidel ďalší stoh paliet, a tento ani nemohol vidieť, teda nebolo v jeho možnostiach a schopnostiach vidieť, kde presne sa lyžiny vysokozdvížneho vozíka zasunuli, keďže vo výhľade mu bránil ním odoberajúci stoh paliet. Bolo potrebné, aby bol usmerňovaný ďalšou osobou, príp. priestor mal zabezpečený zrkadlami. Poukázal na článok 14.1.5.1 Slovenskej technickej normy ISO 3691+Amd1. Ku škodovej udalosti nebol privolaný žiaden technik bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (ďalej aj ako len „BOZP“) za účelom posúdenia, či boli dodržané všetky predpisy na zaistenie bezpečnosti života, zdravia a majetku pri vykonávaní práce žalovaným. Dodal, že nemôže niesť zodpovednosť za nesplnenie zákonných povinností vyplývajúcich z predpisov BOZP zamestnávateľa, a niesť za to i následky. K vyjadreniu pôvodného žalobcu, podľa ktorého bol žalovaný pri výkone práce pod vplyvom omamných a psychotropných látok, žalovaný namietal, že biologická látka -moč - mu bola odobratá len jedenkrát, a tá istá vzorka bola zaslaná aj na testovanie v laboratóriu, pričom žalovanému mala byť odobratá znova ďalšia vzorka za účelom opakovaného testovania. Dodal, že pri vyšetrovaní prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele musia byť dodržané určité pravidlá v rámci vykonávania týchto šetrení, stanovené vnútorným predpisom zamestnávateľa, a takisto musia byť striktné dodržané pravidlá predpísané výrobcom daného produktu, ktorým sa testovanie vykonáva. Z protokolu o vykonaní skriningového vyšetrenia zo dňa 18.4.2012 o 8.35 hod. žalovanému nebolo zrejmé, o aký presne skriningový test malo ísť, teda pomocou čoho bol tento test vykonaný, t. j. názov produktu, nie je opísaný priebeh testovania, ani či označená osoba: Roman Šmehyl bola zodpovedná za vykonanú

skúšku, či táto osoba bola vôbec oprávnená vykonať toto vyšetrenie. Pokiaľ ide o výsledky merania, vôbec sa neuvádza žiadna koncentrácia, pričom to je tiež veľmi dôležitý údaj pre posúdenie spôsobilosti vykonávať určitú činnosť. Žalovaný ďalej namietal aj konečný výsledkový list z laboratória klinickej biochémie a hematológie MUDr. Beáty Revajovej zo dňa 18.4.2012 o 13,32 hod., nakoľko z neho nie je zrejмый priebeh testovania, ani prípadná koncentrácia. Z uvedených skutočností nie je možné preskúmať správnosť tohto testovania, ani posúdiť spôsobilosť zamestnanca vykonávať určitú činnosť. Nakoľko má ísť o lekársky nález, chýba akýkoľvek podpis a pečať lekára, čo vyvoláva pochybnosti o pravdivosti predmetnej listiny. Dodal, že pôvodný žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti, ani to, že by mu vznikla akákoľvek škoda. Nepreukázal, že vyšetrenie na zistenie prítomnosti omamných látok vykonali osoby na to oprávnené. Ak by malo byť porušením povinnosti zo strany zamestnanca, teda zo strany jeho ako žalovaného, požitie návykových látok, neexistuje tu príčinná súvislosť medzi porušením tejto povinnosti a vznikom škody. Nebola vylúčená, a žiadnym spôsobom posúdená spôsobilosť žalovaného viesť vysokozdvížny vozík pod vplyvom nejakých návykových látok. Žalovaný ďalej poznamenal, že užívateľský zamestnávateľ vyfakturoval pôvodnému žalobcovi vzniknutú škodu faktúrou, ktorú pôvodný žalobca doposiaľ neuhradil. Žalovaný spochybnil faktúru ako účtovný doklad, nakoľko, podľa jeho názoru, faktúra neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona o účtovníctve, čo vyvoláva pochybnosti o pravdivosti tejto listiny.

6. Pôvodný žalobca reagoval na podania žalovaného ďalšími písomnými podaniami, v ktorých uviedol, že užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u neho náhradu škody spôsobenú mu žalovaným faktúrou č. N. zo dňa 11.6.2012, ktorú dňa 13.12.2012 čiastočne započítal s faktúrou pôvodného žalobcu č. XXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 za dočasné pridelenie zamestnancov za mesiac október 2012. Pôvodnému žalobcovi tak po vykonaní zápočtu uhradil zostatok v sume 176.491,54 eura. Poznamenal, že žalovaný ako zamestnanec mal povinnosť neprísť na pracovisko pod vplyvom omamných prostriedkov. Táto povinnosť je aj vyslovene upravená v článku XI. odsek 4 pracovnej zmluvy. Požitie omamných a psychotropných látok sa považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalovaný vykonával prácu dňa 18.4.2012 pod vplyvom metanfetamínu a cannabisu, čím mimoriadne závažným spôsobom porušil základné povinnosti zamestnanca. Žalovaný teda nastúpil do práce pod vplyvom psychotropných látok, ktoré si sám privodil, čím sa jednoznačne a bez najmenších pochyb vlastným zavinením dopustil protiprávneho konania. Pokiaľ ide o užitie množstvo omamných a psychotropných látok, Zákonník práce a zákon o BOZP vychádzajú z nulovej tolerancie voči požívaniu omamných a psychotropných látok zamestnancom pri výkone práce, a preto je úplne irelevantná námietka žalovaného, že nebolo presne zmerané množstvo psychotropných látok v jeho tele. Test na prítomnosť alkoholu a omamných a psychotropných látok v tele žalovaného vykonal pán A. Š., ktorý u užívateľského zamestnávateľa pracuje na pracovnej pozícii vyšetrovateľ na oddelení všeobecnej bezpečnosti, a z titulu svojej funkcie je oprávnený vykonávať dychové skúšky na alkohol a skúšky na prítomnosť drog, omamných látok alebo psychotropných látok. Užívateľský zamestnávateľ mal v čase spôsobenia škody vydaný v súlade s ustanovením § 12 odsek 2 písmena l) zákona o BOZP interný predpis „Postup pri riešení testovania na prítomnosť drog“ platný od 1.1.2012, ktorý, okrem iného, určoval, že test na drogy sa vykoná vždy aj pri spôsobení škody zamestnancom alebo pri pracovnom úraze. Dodal, že neexistenciu vnútorného predpisu upravujúceho testovanie na prítomnosť alkoholu alebo omamných a psychotropných látok nesankcionuje zákonodarca neplatnosťou vyšetrenia či nezákonnosťou takto získaného dôkazu. Nesplnenie tejto povinnosti zamestnávateľom môže byť najvyšším predmetom administratívneho postihu. Pokiaľ ide o samotné testovanie, pôvodný žalobca poukázal na skutočnosť, že žiadny platný právny predpis neukladá zamestnávateľovi povinnosť zabezpečiť stálu účasť zamestnanca pri hodnotení a testovaní vzoriek. Okrem zamestnanca a osoby vykonávajúcej skúšku bola pri vykonávaní testu prítomná aj ďalšia osoba ako svedok, pričom všetci traja zhodne svojimi podpismi potvrdili správnosť výsledkov vykonaného testu na protokole o vykonaní skriningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele. Žalovaný žiadnym spôsobom nenapadol správnosť kontrolných zistení. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že mu bola odobratá len jedna vzorka, tento jeho argument nemá oporu v zákone. Pôvodný žalobca poukázal na ustanovenie § 5 odsek 5 písmena b) zákona o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov, podľa ktorého vyšetrenie na prítomnosť omamných látok alebo psychotropných látok sa vykonáva orientačným testovacím prístrojom a následným laboratórnym vyšetrením odobratej vzorky biologického materiálu. Pokiaľ ide o listinu zo zdravotného strediska Alfa medical a.s., nejedná sa o lekársku správu, ale o výsledok laboratórneho vyšetrenia, preto ani nemusí byť opatrené podpisom a pečaťou lekára. Pokiaľ ide o námietku odporcu, že ku škodovej udalosti nebol privolaný žiadny technik BOZP, zamestnávateľovi zo zákona o BOZP takáto povinnosť nevyplýva. Takúto povinnosť by užívateľský zamestnávateľ mal jedine v prípade, ak by

došlo k pracovnému úrazu. Pokiaľ ide o vzdialenosť medzi stohmi paliet, užívateľský zamestnávateľ mal pre oblasť vedenia vysokozdvížnych vozíkov vydané v čase vzniku škodovej udalosti interné predpisy. Aj z fotografií z miesta vzniku škody je zreteľne vidno, že stohy paliet sú umiestnené na presne vymedzenej ploche ohraničenej bielymi čiarami. Táto vzdialenosť medzi stohmi upravená v interných predpisoch bola dodržaná. Žalovaný bol u užívateľského zamestnávateľa dostatočne poučený o zásadách bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a takisto bol preškolený na prácu s vysokozdvížnym vozíkom. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody, príčinná súvislosť vyplýva z účinkov žalovaným požitých omamných a psychotropných látok, osobitne metanfetamínu, ktorý je obsiahnutý v pervitíne alebo v extáze ako bežne dostupných drogách. V závere poukázal na ustanovenie § 186 odsek 2 Zákonníka práce. Pôvodný mal za to, že žaloba nebola podaná predčasne, pretože predmetom sporu je žalobný nárok opravený podaním zo dňa 11.4.2013, doručeným súdu dňa 17.4.2013, t. j. po okamihu vzniku škody pôvodnému žalobcovi, ktorá mu vznikla dňa 13.11.2012.

7. Uznesením č. k. 7C/145/2013-140 zo dňa 13.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2014, súd pripustil, aby do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť EUROPERSONAL & FABRIKA s.r.o.

8. Súd nariadil na prejednanie sporu viacero pojednávaní, a po vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 7C/145/2013-177 zo dňa 29.1.2015, ktorým 1.) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 24.721,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 do zaplatenia, 2.) zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 7.7.2012 do 13.11.2012, 3.) vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a 4.) rozhodnutie o trovách si vyhradil na samostatné uznesenie.

9. Rozsudok zo dňa 29.1.2015 súd právne odôvodnil ustanoveniami § 179 ods. 1, § 186 ods. 1, 2 Zákonníka práce, § 442 ods. 1, 3, § 580, § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného k 27.02.2014. Čiastočné zastavenie konania (II. výrok) odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako len „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“ v príslušnom tvare). Vecne rozhodnutie odôvodnil zistením, že právny predchodca žalobcu v pozícii agentúry dočasného zamestnávateľa uzatvoril so žalovaným v pozícii zamestnanca pracovnú zmluvu, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zabezpečiť pre žalovaného dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa. Na základe Dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom, bol žalovaný dočasne pridelený na výkon prác k užívateľskému zamestnávateľovi PCA Slovakia, Trnava na pracovnú pozíciu operátor logistika od 12.1.2012. Dňa 18.4.2012 došlo u užívateľského zamestnávateľa k nehode, keď žalovaný odoberal zo skladu 4M3 obaly 09729 (katalyzátor). Pri odoberaní stohu zasunul lyžiny vysokozdvížneho vozíka úplne do prázdnej palety, pričom z druhej strany lyžiny prečnievali do ďalšieho stohu plných balení. Pri procese zdvihu prišlo k zapretiu lyžín o okraj palety a následnému prevráteniu troch paliet katalyzátorov, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 kusov katalyzátorov, ktoré boli nepoužiteľné do výroby a tým vznikla škoda vo výške 24.721,- eur. Podľa Záznamu z prerokovania nehody príčinou škodovej udalosti bolo 1.) operátor nevidel cez vežu vysokozdvížneho vozíka ďalší stoh paliet, 2.) nedbalosť operátora - nedostatočné sústredenie sa na výkon práce, 3.) nesprávne odoberanie paliet zo stohu, 4.) podsunutie lyžín pod ďalší stoh paliet a 5.) operátor bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Dňa 18.4.2012 o 8,35 hod. bolo vykonané šetrenie na zistenie prítomnosti drog v tele žalovaného, pričom bola zistená prítomnosť metanfetamínu a tetrahydrocannabinolu (THC). O vykonaní skriningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele bol vyhotovený protokol, ktorý podpísal žalovaný, Roman Šmehyl ako osoba zodpovedná za skúšku a svedok F. I.. Z odobratej vzorky sa vykonalo laboratórne šetrenie v laboratóriu klinickej biochémie a hematológie Alfa medical. V uvedenej vzorke bola zistená prítomnosť metanfetamínu a cannabisu. Súd prvej inštancie zistil, že A. Š. pracoval u užívateľského zamestnávateľa na pozícii vyšetrovateľ na oddelení všeobecnej bezpečnosti, bol oprávnený kontrolovať a taktiež vykonávať v mene užívateľského zamestnávateľa dychové skúšky na alkohol a skúšky na prítomnosť drog, omamných látok alebo psychotropných látok. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu nahradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu vo výške 24.721 eur započítaním vzájomných pohľadávok, ku stretu ktorých došlo najneskôr dňa 3.12.2012, kedy užívateľský zamestnávateľ uhradil dlh, ktorý mal voči právnemu predchodcovi žalobcu krátený práve o sumu 24.721,- eur, ktorá suma predstavuje uplatnenú výšku škody. Samotnú výšku škody žalovaný

nespochybňoval, spochybňoval len skutočnosť, či škoda bola zo strany právneho predchodcu žalobcu uhradená užívateľskému zamestnávateľovi. V čase rozhodovania mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že v dôsledku škody spôsobenej žalovaným, právny predchodca nahradil škodu užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok. Súd prvej inštancie uzavrel, že hoci právny predchodca žalobcu nenahradil škodu vzniknutú užívateľskému zamestnávateľovi „vyplatením v peniazoch“, škoda bola nahradená vzájomným započítaním pohľadávok, nakoľko v dôsledku započítania sa zmenšil majetkový stav právneho predchodcu žalobcu práve o výšku škody, t. j. o sumu 24.721,- eur. Žalovaný na svoju obranu uvádzal, že k prevrhnutiu paliet došlo v dôsledku toho, že medzi stohmi paliet nebola „dostatočná a odporúčaná vzdialenosť,“ a ďalší stoh paliet nevidel, preto ani nemohol vidieť, pokiaľ sa lyžiny zasunuli. Žalovaný však ani raz neuviedol, aká konkrétna vzdialenosť medzi paletami v skutočnosti bola, neuviedol ani, ktorí spoluzamestnanci namietali rozloženie jednotlivých stohov paliet, kedy a koho na tieto skutočnosti upozorňovali. Tvrdenia žalovaného preto súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelovú obranu, nakoľko žalobca podrobným zdokumentovaním miesta nehody tvrdenia žalovaného vyvrátil. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný nesprávnou manipuláciou s vysokozdvížnym vozíkom porušil pracovné povinnosti z nebanlivosti. V čase nehody bol žalovaný pod vplyvom omamných a psychotropných látok, ktorých účinky spôsobujú zníženú koncentráciu. Prítomnosť drog v tele bola dokázaná dvomi vyšetreniami. Žalovaný namietal zákonnosť tohto dôkazu z dôvodu, že boli vykonané na základe jednej vzorky moču a údajne osobami, ktoré neboli k tomu oprávnené, navyše namietal, že ani z jedného výsledku vyšetrenia nevyplýva miera koncentrácie omamných a psychotropných látok v tele. K tejto argumentácii súd prvej inštancie uzavrel, že prítomnosť zamestnanca na pracovisku pod vplyvom omamných a psychotropných látok znamená porušenie pracovnej disciplíny hrubým spôsobom bez ohľadu na koncentráciu predmetných látok v tele. Žalobca preukázal, že osoba vykonávajúca šetrenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele žalovaného bola osobou poverenou pre výkon tejto činnosti užívateľským zamestnávateľom. Samotná skutočnosť, že správa z laboratória klinickej biochémie a hematológie nie je opatrená podpisom laboranta alebo inej zodpovednej osoby či pečiatkou spoločnosti vykonávajúcej vyšetrenie, nie je dôvodom na spochybnenie pravdivosti tohto dôkazu. Pokiaľ ide o námietku, že žalovanému bola odobratá len jedna vzorka, táto nemá oporu v žiadnom zákone, preto je irelevantná. Súd prvej inštancie mal za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou. Právny predchodca žalobcu si uplatnil náhradu škody odo dňa nasledujúceho po započítaní pohľadávok, ku ktorému malo dôjsť 13.11.2012. Keďže žalovaný sa o škodu vzniknutej právne predchodcovi žalobcu a jej výške dozvedel preukázateľne až doručením žaloby dňa 26.2.2014, súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške od 27.2.2014 do zaplatenia, a v časti o zaplatenie úroku z omeškania od 14.11.2012 do 26.2.2014, ako aj v časti nad zákonnú výšku úroku z omeškania za obdobie od 27.2.2014 do zaplatenia žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia istiny 24.721,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej čiastky od 7.7.2012 do zaplatenia. V podaní, doručenom súdu dňa 17.4.2013 žiadal o zaplatenie istiny vo výške 24.721,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej čiastky od 14.11.2012. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa konanie o žalobe v časti úroku z omeškania od 7.7.2012 do 13.11.2012 zastavil pre čiastočné späťvzatie žaloby pôvodným žalobcom, ktorým bolo podľa obsahu podanie pôvodného žalobcu doručené súdu dňa 17.4.2013.

10. Proti rozsudku zo dňa 29.1.2015 podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/478/2015-235 zo dňa 16.2.2016, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku ukladajúcom žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 24.721,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 do zaplatenia a v zrušenej časti mu vrátil vec na ďalšie konanie. Zrušujúci rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 30.3.2016.

11. Odvolaním nedotknuté výroky II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 29.1.2015 nadobudli právoplatnosť dňa 10.3.2015, t. j. výrok zastavení konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 7.7.2012 do 13.11.2012 (II. výrok) a výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (III. výrok), v danom prípade o zamietnutí časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne za obdobie od 14.11.2012 do 26.2.2014 z dlžnej sumy 24.721,- eur a v časti úrokov z omeškania za obdobie od 27.2.2014 do zaplatenia nad zákonnú výšku 5,25 % ročne z dlžnej sumy 24.721,- eur.

12. Krajský súd v Trnave v odôvodnení zrušujúceho uznesenia zo dňa 16.2.2016, č. k. 9Co/478/2015-235 dospel k záveru, že predmetom odvolacieho konania bol len výrok rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 29.1.2015, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť plniť, a to napriek skutočnosti, že v úvode odvolania žalovaný uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa napáda

v celom rozsahu, vo všetkých jeho výrokoch, avšak v odôvodnení odvolania sa výrokmi o zastavení konania a čiastočnom zamietnutí žaloby žalovaný nezaoberal a nezaoberal sa ani výrokom, ktorým si súd prvej inštancie vymienil rozhodnutie o trovách konania na samostatné rozhodnutie.

13. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia ďalej uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu súdneho spisu zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli pracovnú zmluvu a dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi s miestom výkonu práce u užívateľského zamestnávateľa PCA Slovakia Trnava na pracovnú pozíciu operátor logistika. Odvolací súd skonštatoval, že nemá pochybnosti o základe uplatneného nároku, keď súd prvej inštancie skúmal splnenie všetkých predpokladov nevyhnutných pre priznanie náhrady škody, teda vznik škody, porušenie pracovných povinností žalovaným ako zamestnancom, zavinenie žalovaného ako zamestnanca a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením pracovných povinností žalovaného ako zamestnanca. Súd prvej inštancie však nevykonal dostatočné dokazovanie k výške uplatnenej náhrady škody. Správne konštatoval, že škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Súd prvej inštancie sa stupňa sa uspokojil len s konštatovaním, že právny predchodca žalobcu nahradil škodu vzniknutú užívateľskému zamestnávateľovi vzájomným započítaním pohľadávok, čím sa v dôsledku započítania zmenšil majetkový stav právneho predchodcu žalobcu práve o výšku škody, t. j. o 24.721,- eur. V preskúvanom prípade sa jedná o trojstranný právny vzťah - vzťah zamestnávateľa a zamestnanca (v prípade právneho predchodcu žalobcu a žalovaného) a zmluvný vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a spoločnosťou užívateľského zamestnávateľa, keď si nárok na náhradu škody uplatnil užívateľský zamestnávateľ voči právnemu predchodcovi žalobcu, a tento voči žalovanému. Je zrejmé, že v preskúvanom konaní si nárok na náhradu škody uplatnil právny predchodca žalobcu, jemu vznikla škoda zmenšením jeho majetku, a tiež je zrejmé, že v zmysle pracovnej zmluvy uzavretej so žalovaným (čl. XII. bod 1) má voči žalovanému právo na náhradu vzniknutej škody. Skutočnosťou je aj to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa právny predchodca žalobcu výškou škody, ktorú si voči nemu uplatnil užívateľský zamestnávateľ, akýmkoľvek spôsobom zaoberal a skúmal správnosť a opodstatnenosť výšky uplatnenej náhrady. Právny predchodca žalobcu uplatnenú výšku náhrady škody akceptoval, a tento svoj záväzok splnil tým, že prišlo k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi ním a užívateľským zamestnávateľom. Napriek tomu, že náhradu škody si uplatňuje žalobca voči žalovanému z dôvodu majetkovej ujmy, ktorá vznikla na jeho strane započítaním, bolo, podľa názoru odvolacieho súdu, potrebné skúmať vznik a výšku vzniknutej škody aj na strane užívateľského zamestnávateľa, pretože sa jedná o hodnotu, ktorú si tento uplatnil voči právnemu predchodcovi žalobcu, a ten zase priamo voči žalovanému. Uvedené okolnosti nemôžu byť na ujmu žalovaného ako zamestnanca, voči ktorému je v konečnom dôsledku nárok na náhradu škody uplatnený. Bolo by v rozpore s princípom spravodlivosti, aby bola výška náhrady škody ustálená bez podrobnejšieho preskúmania jej opodstatnenosti v čase vzniku u užívateľského zamestnávateľa. Súd prvého stupňa sa však touto okolnosťou opodstatnenosti výšky náhrady škody dôsledne nezaoberal napriek tomu, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.3.2014 vznik a výšku škody namietal. Odvolací súd tak dospel k záveru, že odvolanie žalovaného bolo čiastočne dôvodné.

14. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd ďalej skonštatoval, že súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal výšku skutočnej škody, ktorá vznikla, a to nielen na strane právneho predchodcu žalobcu, ale aj u užívateľského zamestnávateľa. Odvolací súd uzavrel, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku nie je dostatočne preskúmateľné. Záverom dodal, že po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vyporiadať sa s vytknutými vadami, predovšetkým so vznikom a výškou vzniknutej skutočnej škody u užívateľského zamestnávateľa, ako aj doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, príp. odborným stanoviskom, ktorým zistí rozsah skutočnej škody u užívateľského zamestnávateľa, či všetky katalyzátory nachádzajúce sa na poškodených paletách boli znehodnotené, a nedali sa použiť vo výrobe, aká bola cena týchto katalyzátorov, či sa jednalo o cenu výrobnú alebo nákupnú, ako dospeli k výške škody 24.721,- eur. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere je možné ustáliť výšku skutočnej škody vzniknutej užívateľskému zamestnávateľovi, opodstatnenosť jej uplatnenia voči žalobcovi, a následne voči žalovanému. Súd prvej inštancie v zrušenej časti opäť rozhodne o nároku žalobcu, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

15. Po zrušení veci odvolacím súdom v časti nároku žalobcu o zaplatenie sumy 24.721,- eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 do zaplatenia súd prvej inštancie opätovne vykonal v zrušenom rozsahu dokazovanie listinami, a to pracovnou zmluvou zo dňa 11.1.2012, dodatkom č. 01/2012 zo dňa 12.1.2012, dohodou o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi zo dňa 11.1.2012, prerokovaním pracovného úrazu, nehody, skoro nehody zo dňa 18.4.2012, Protokolom o vykonaní skriningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele zo dňa 18.4.2012, konečným výsledkovým listom zo dňa 18.4.2012, požiadavkou na fakturáciu náhrady škody podľa čl. 12 zmluvy, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 20.4.2012, faktúrami č. N. a č. XXXXXXXXXX, pokynom užívateľského zamestnávateľa pre postup pri riešení testovania na prítomnosť drog účinného od 1.1.2012, potvrdením užívateľského zamestnávateľa zo dňa 17.7.2014, inštrukciou užívateľského zamestnávateľa - pozemné dopravné prostriedky - účinnou od 2.6.2008, inštrukciou užívateľského zamestnávateľa - bezpečná manipulácia v skladoch a skladových priestoroch vydanie č. 0, štyrmi fotografiami, Záznamom o absolvovaní vstupného školenia na pracovisku zo dňa 16.1.2012, prezenčnou listinou z preškolenia VZV zo dňa 17.1.2012, Záznamom o vstupnom školení pri zmene pracoviska zo dňa 30.1.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok, výpismi z obchodného registra, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalšieho spisovým materiálom. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v zrušujúcom uznesení súd prvej inštancie doplnil dokazovanie o správy príslušných daňových úradov o miestnych zisteniach u žalobcu a užívateľského zamestnávateľa za zdaňovacie obdobie roka 2012, zápisnicou o miestnom zisťovaní, výpismi z účtu spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o., vyjadreniami užívateľského zamestnávateľa zo dňa 28.6.2019 a zo dňa 9.1.2020, výťahami z elektronického systému užívateľského zamestnávateľa o cene ref. 967701780 a ref. XXXXXXXXXX, oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36OdK/169/2019 zo dňa 21.6.2019, výsluchmi svedkov C. I. a C. L., ako aj neskoršími vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

16. Dňa 11.1.2012 právny predchodca žalobcu v pozícii agentúry dočasného zamestnávateľa uzatvoril so žalovaným v pozícii zamestnanca pracovnú zmluvu, v znení dodatku č. 1/2012 z toho istého dňa, na základe ktorej právny predchodca žalobcu sa zaviazal zabezpečiť pre žalovaného dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa. Zmluvné strany sa dohodli, že žalovaný nastúpi do práce dňa 12.1.2012 a že miestom výkonu práce bude prevádzka spoločnosti EURO PERSONAL a dočasné vysunuté pracovisko PCA Slovakia Zavar - Trnava. Podľa čl. XII., odseku 1. pracovnej zmluvy, žalovaný ako zamestnanec zodpovedá pôvodnému žalobcovi ako agentúre dočasného zamestnávania za škodu, a je povinný nahradiť ju podľa ustanovení Zákonníka práce.

17. Na základe Dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom bol žalovaný dočasne pridelený na výkon prác k užívateľskému zamestnávateľovi PCA Slovakia, Trnava na pracovnú pozíciu operátor logistika od 12.1.2012 na dobu určitú do skončenia výkonu prác u užívateľského zamestnávateľa.

18. Dňa 16.1.2012 sa žalovaný zúčastnil vstupného školenia u užívateľského zamestnávateľa, ktoré bolo zamerané na bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci a dňa 17.1.2012 preškolenia pre prácu s vysokozdvížnym vozíkom (ďalej aj ako len „VZV“), ako to vyplýva z prezenčných listín z týchto školení.

19. Dňa 30.1.2012 sa žalovaný zúčastnil preškolenia BOZP. Išlo o pravidelné ročné preškolenie, okrem iného, aj ohľadom pokynov pre práce s pozemnými dopravnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v inštrukcii užívateľského zamestnávateľa účinné od 2.6.2008. Inštrukcia nazvaná ako: Pozemné dopravné prostriedky obsahuje pokyny pre prácu s pozemnými dopravnými prostriedkami, vrátane VZV.

20. Z Prerokovania pracovného úrazu, nehody, skoro nehody zo dňa 18.4.2012 sú zistil, že dňa 18.4.2012 došlo u užívateľského zamestnávateľa k nehode, ku ktorej došlo tak, že žalovaný odoberal zo skladu 4M3 obaly 09729 (katalyzátor). Pri odoberaní stohu zasunul lyžiny vysokozdvížneho vozíka úplne do prázdnej palety, pričom z druhej strany lyžiny prečnievali do ďalšieho stohu plných balení. Pri procese zdvihu prišlo k zapretiu lyžín o okraj palety a následnému prevráteniu troch palet katalyzátorov, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 kusov katalyzátorov, ktoré boli nepoužiteľné do výroby a tým vznikla škoda vo výške 24.721,- eur. Príčinou škodovej udalosti bolo: 1.) operátor nevidel cez vežu VZV ďalší stoh palet, 2. nedbalosť operátora - nedostatočné sústredenie sa na výkon práce, 3.)

nesprávne odoberanie paliet zo stohu, 4.) podsunutie lyžín pod ďalší stoh paliet a 5.) operátor bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok.

21. O vzniku škody a jej odhadovanej výške bol spísaný zápis rokovania škodovej komisie zo dňa 23.5.2012, pri ktorom boli prítomní za užívateľského zamestnávateľa: G. D. a H. R., za OZ KOVO: G. L. a za účelom vyšetrovania prípadov: D. L., W. T., C. I. a C. L.. Škodová udalosť nastala dňa 18.4.2012, kedy žalovaný ak operátor pri naberaní obalov prevrátil 3 palety katalyzátorov, ktoré padli na 4. paletu. Poškodených bolo 96 ks katalyzátorov, ktoré boli nepoužiteľné do výroby. Odhadovaná škoda bola určená sumou 24.721,- eur. U žalovaného bola v deň nehody preukázaná prítomnosť drog, a to metamfetamínu a cannabisu s tým, že žalovaný mal opakovane problémy s dodržiavaním pravidiel a štandardov. Škodová komisia prijala rozhodnutie, ktorým navrhla, aby užívateľský zamestnávateľ požadoval od pôvodného žalobcu ako agentúry dočasného zamestnávateľa náhradu škody v plnej výške. Zo žiadosti o vystavenie faktúry zo dňa 11.6.2012 súd zistil, že náhrady škody bola vypočítaná ako 257,51 eura/kus x 96 kusov, spolu 24.721,- eur (pozn. zrejme po zaokrúhlení sumy 24.720,96 eura).

22. Podľa čl. 12 zmluvy uzavretej medzi pôvodným žalobcom a užívateľským zamestnávateľom, pôvodný žalobca ako agentúra zodpovedá za škodu spôsobenú dočasne pridelenými zamestnancami pri plnení úloh v PCA. Pôvodný žalobca bol povinný uhradiť škodu na základe jej oznámenia užívateľským zamestnávateľom PCA, pričom pôvodný žalobca nemohol úhradu škody viazať na poskytnutie plnenia zo strany poisťovne.

23. Dňa 18.4.2012 o 8,35 hod. bolo vykonané skriningové šetrenie na zistenie prítomnosti drog v tele žalovaného, ktorým bola v tele žalovaného zistená prítomnosť metanfetanínu (mAMP) a tetrahydrocannabinolu (THC). O vykonaní tohto skriningového vyšetrenia bol vyhotovený protokol, ktorý v ten istý deň o 8,45 hod. podpísal žalovaný, A. Š. ako osoba zodpovedná za skúšku a svedok F. I.. Z odobratej vzorky moču žalovaného sa vykonalo aj laboratórne šetrenie v laboratóriu klinickej biochémie a hematológie Alfa medical a.s. V uvedenej vzorke moču žalovaného bola zistená prítomnosť metanfetanínu a cannabisu, o čom bol vyhotovený končený výsledkový list. Odobratiu vzoriek biologického materiálu, konkrétne moču žalovanému, a jeho spracovaniu v zdravotnom stredisku predchádzal písomný súhlas žalovaného k poskytnutiu informácií týkajúcich sa výsledkov šetrenia vzoriek biologického materiálu zo dňa 18.4.2012. Dňa 18.4.2012 o 8,38 hod. bola zároveň vykonaná dychová skúška u žalovaného v zdravotnom stredisku, ktorou nebola zistená prítomnosť alkoholu v dychu žalovaného.

24. Z potvrdenia užívateľského zamestnávateľa zo dňa 17.7.2014 súd zistil, že A. Š. pracoval u užívateľského zamestnávateľa na pozícii vyšetrovateľ na oddelení všeobecnej bezpečnosti, ktorý bol oprávnený kontrolovať a taktiež vykonávať v mene užívateľského zamestnávateľa dychové skúšky na alkohol a skúšky na prítomnosť drog, omamných látok alebo psychotropných látok.

25. Listom zo dňa 20.4.2012 právny predchodca žalobcu okamžite skončil pracovný pomer so žalovaným. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 24.4.2012.

26. Užívateľský zamestnávateľ vystavil právnenmu predchodcovi žalobcu faktúru č. N., ktorou mu vyúčtoval výšku škody spôsobenú mu žalovaným ako dočasne prideleným zamestnancom v sume 24.721,- eur. Právny predchodca žalobcu nahradil predmetnú škodu užívateľskému zamestnávateľovi započítaním ich vzájomných pohľadávok, konkrétne započítaním predmetnej pohľadávky užívateľského zamestnávateľa proti jeho pohľadávke pôvodného žalobcu voči užívateľskému zamestnávateľovi v sume 201.212,54 eura, ktorú dlžnú sumu právny predchodca žalobcu vyúčtoval užívateľskému zamestnávateľovi faktúrou č. XXXXXXXXXX. K započítaniu pohľadávok došlo dňa 3.12.2012, kedy užívateľský zamestnávateľ uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu dlžnú sumu vo výške 176.421,54 eura prevodom na účet pôvodného žalobcu, t. j. dlhu po jeho predchádzajúcom krátení v dôsledku započítania náhrady škody v sume 24.721,- eur.

27. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.8.2014 pôvodný žalobca postúpil spoločnosti EUROPERSONAL & FABRIKA, s. r. o. (žalobcovi) viacero pohľadávok, vrátane pohľadávky proti žalovanému v sume 24.721,- eur s príslušenstvom. Zmluvu uzavreli s odkazom na ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

28. Právny zástupca pôvodného žalobcu na pojednávaní uskutočnenom dňa 1.7.2014 predniesol súdu, že užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u pôvodného žalobcu náhradu škody faktúrou zo dňa 11.6.2012, ktorá bola uhradená pôvodným žalobcom na základe vzájomného započítania pohľadávok dňa 13.11.2012, o čom svedčí aj email zo dňa 21.11.2012. Z obchodnoprávneho vzťahu medzi pôvodným žalobcom a užívateľským zamestnávateľom vyplýva, že pôvodný žalobca zaškolí zamestnancov ohľadom BOZP, a následne užívateľský zamestnávateľ vykoná konkrétne školenie na konkrétnu pracovnú pozíciu.

29. Vtedajšia splnomocnená zástupkyňa žalovaného na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 1.7.2014 uviedla, že k započítaniu pohľadávok pôvodného žalobcu a užívateľského zamestnávateľa došlo až po podaní žaloby, a teda v čase podania žaloby neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu.

30. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty podaním zo dňa 20.12.2017, doručeným súdu dňa 29.12.2017, oznámil súdu, že na základe žiadosti žalovaného bola v súvislosti s preverením obchodných vzťahov medzi užívateľským zamestnávateľom a pôvodným žalobcom v priebehu zdaňovacieho obdobia roku 2012, pričom dňa 8.6.2016 zamestnanci správcu dane vykonali miestne zisťovanie u daňového subjektu: PCA Slovakia, s.r.o. (pozn. užívateľský zamestnávateľ), predmetom ktorého zisťovania bolo preverenie dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi daňovým subjektom PCA Slovakia, s.r.o. a pôvodným žalobcom v priebehu zdaňovacieho obdobia roku 2012, o výsledku ktorého bola spísaná zápisnica o miestnom zisťovaní. Subjektom PCA Slovakia, s.r.o. (užívateľským zamestnávateľom) boli pri miestnom zisťovaní predložené zamestnancom správcu dane nasledovné doklady a vyjadrenia: 1.) užívateľský zamestnávateľ má v zdaňovacom období roku 2012 vo svojom účtovníctve zaúčtovanú dodávateľskú faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 v celkovej sume 201.212,54 eura od pôvodného žalobcu ako od dodávateľa za dočasné pridelenie zamestnancov za 9/2012; 2.) užívateľský zamestnávateľ má v zdaňovacom období roku 2012 vo svojom účtovníctve zaúčtovanú odberateľskú faktúru za škodu spôsobenú žalovaným ako dočasne prideleným zamestnancom č. N. zo dňa 11.6.2012 v celkovej sume 24.721,- eur, ktoré bola vystavená pre pôvodného žalobcu ako odberateľa, vrátane internej žiadosti o vystavenie faktúry, požiadavky na fakturáciu náhrady škody podľa čl. 12 zmluvy, vrátane príloh: a) zápis zo škodovej komisie z 23.5.2012, b) vyšetrovanie nehody z 18.4.2012, c) príčiny a nápravné opatrenia, d) výsledkový list k testom na prítomnosť návykových a psychotropných látok žalovaného zo dňa 18.4.2012, na ktoré bol podrobený po nehode, a e.) fotodokumentácia spôsobenej škody; 3.) oznámenie o kompenzácii pôvodnému žalobcovi ako odberateľovi zo dňa 13.11.2012; 4.) užívateľský zamestnávateľ dňa 30.11.2012 zrealizoval úhradu v sume 176.421,54 eura (vypočítanú ako rozdiel medzi pohľadávkou pôvodného žalobcu v sume 201.212,54 eura a pohľadávkou užívateľského zamestnávateľa v sume 24.721,- eur) bezhotovostne z účtu vo VÚB, a.s. na účet pôvodného žalobcu ako odberateľa v UniCredit Banke, a 5.) užívateľský zamestnávateľ si náhradu škody uplatňoval iba voči pôvodnému žalobcovi ako dodávateľovi podľa čl. 12 uzatvorenej zmluvy, podľa ktorého pôvodný žalobca ako agentúra zodpovedá za škodu spôsobenú dočasne pridelenými zamestnancami pri plnení úloh v PCA. Pôvodný žalobca bol povinný uhradiť škodu na základe jej oznámenia užívateľským zamestnávateľom PCA, pričom pôvodný žalobca nemohol úhradu škody viazať na poskytnutie plnenia zo strany poisťovne. Pri miestnom zisťovaní neboli správcom dane prijaté žiadne opatrenia a závery. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty k podaniu pripojil aj zápisnicu o miestnom zisťovaní, faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 faktúru č. N. zo dňa 11.6.2012, internú žiadosť z 11.6.2012 o vystavenie faktúry, požiadavku na fakturáciu náhrady škody podľa čl. 12 zmluvy, vyšetrovanie pracovného úrazu, nehody, skoronehody, príčiny nehody a nápravné opatrenia, konečný výsledkový list z Alpha medical a. s., emailom C. I., vedúceho jednotky logistiky 2TB u užívateľského zamestnávateľa, výpisy z účtov užívateľského zamestnávateľa preukazujúce zaplatenie sumy 176.491,54 eura na účet pôvodného žalobcu.

31. Daňový úrad Bratislava podaním zo dňa 21.2.2018, doručeným súdu dňa 1.3.2018, oznámil súdu, že ako správca dane u žalobcu zistil, že pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako zamestnancovi vyúčtovaná faktúrou č. N. zo dňa 11.6.2012 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.8.2014 postúpená pôvodným žalobcom žalobcovi. Žalobca zaúčtoval postúpenie všetkých pohľadávok, vrátane pohľadávky proti žalovanému, v účtovníctva zdaňovacieho obdobia roku 2014 prostredníctvom interného dokladu s č. XXINXXXXXv dohodnutej sume 1,- euro, ktorá suma bola uhradená bankovým prevodom na bankový účet pôvodného žalobcu ako postupcu dňa 2.9.2014.

Postúpenie pohľadávok aj ich úhrada boli v účtovníctve žalobcu správne zaúčtované na príslušných účtoch.

32. Na základe žiadosti súdu o poskytnutie súčinnosti spoločnosť PCA Slovakia, s.r.o. podaním zo dňa 28.6.2019, doručeným súdu dňa 4.7.2019, oznámila súdu, že spoločnosť PCA Slovakia, s.r.o. nevyrábala predmetné katalyzátory s referenčným číslom XXXXXXXXXXXX, ale ich nakupovala od externého dodávateľa, a teda nejde o ich výrobnú cenu. Hodnota jednotlivých dielov na účely náhrady škody sa zisťuje prostredníctvom logistických systémov, ktorým bol v čase vzniku predmetnej škodovej udalosti systém Hermes, v ktorom sú hodnoty pre jednotlivé referencie zložené nielen z nákupnej ceny, ale aj z iných nákladov. Pre referenciu s číslom XXXXXXXXXXXX podľa informácií z viacerých oddelení, škoda za jeden kus katalyzátora pozostávala 1.) z nákupnej ceny katalyzátora v sume 178,34 eura/kus bez DPH, 2.) z nákupnej ceny kompozantu ku katalyzátoru s týmto referenčným číslom v sume 70,08 eura/kus bez DPH, a 3.) z ceny za dopravu, logistické služby prípadné iné ďalšie náklady celkovej sume 9,09 eura/kus bez DPH. Pri predmetnej nehode bolo žalovaným ako dočasne prideleným zamestnanom od pôvodného žalobcu poškodených celkom 96 katalyzátorov. Škoda bola vyčíslená na základe údajov uvedených žalovaným v logistickom systéme Hermes, ktorý bol neskôr nahradený inými systémami. Keďže katalyzátory s predmetným referenčným číslom sa vo výrobe spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o. už nepoužívajú, aktuálne systémy diely s týmto referenčným číslom už neevídujú. Vzhľadom na množstvo archivovaných dát, podrobné rozpisy súd, z ktorých sa skladá hodnota jednotlivých dielov, sa archivujú v logistických systémoch po dobu maximálne 1 roka. Logistické systémy užívateľského zamestnávateľa sa priebežne aktualizujú v súlade so zmenou hodnoty dielov, najmä v závislosti od ceny fakturovanej od dodávateľov a ostatných nákladov tvoriacich hodnotu daného dielu. Užívateľský zamestnávateľ nemal vedomosť o žiadnom znalcovi alebo o inom odborníkovi, ktorý by vedel stanoviť výšku predmetnej škody. Užívateľský zamestnávateľ k podaniu pripojil výtlačok z logistického systému, podľa ktorého v čase vzniku predmetnej škodovej udalosti bola hodnota predmetného dielu (katalyzátora) evidovaná v sume 257,71 eura/kus bez DPH.

33. Užívateľský zamestnávateľ na ďalšiu žiadosť súdu podaním zo dňa 9.1.2020, doručeným súdu dňa 10.1.2020, oznámil súdu, že faktúry k nákupným cenám za predmetné katalyzátory nie je možné doložiť vzhľadom na veľký časový odstup od vzniku škody. Doložil však výtlačky z interných systémov, z ktorých vyplýva nákupná cena katalyzátora v danom čase v sume 178,34 eura/kus bez DPH a kompozantu v sume 70,08 eura/kus bez DPH. Zároveň oznámil súdu dátumy narodení a adresy všetkých štyroch osôb, ktoré sú uvedené v zápise z rokovania škodovej komisie zo dňa 23.5.2012 ako osoby privolané za účelom vyšetrovania prípadov, t. j. C. I., C. L., W. T. a D. L.. Užívateľský zamestnávateľ záverom uviedol, že najpodrobnejší popis udalostí by mal, podľa jeho názoru, vedieť súdu poskytnúť p. I..

34. Na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 21.5.2019 a 10.10.2019 právny zástupca žalobcu predniesol súdu, že žalovaný v celom konaní nerozporoval výšku uplatnenej náhrady škody, urobil tak až v odvolacom konaní, a teda táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. K úhrade žalovanej sumy zo strany pôvodného žalobcu došlo započítaním, o čom boli súdu predložené všetky potrebné listinné dôkazy, vrátane faktúry od užívateľského zamestnávateľa adresovanej pôvodnému žalobcovi znejúcej na sumu 24.721,- eur. Predmetom sporu je náhrada pohľadávky z pracovnoprávneho vzťahu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorá patrí medzi pohľadávky, ktoré nie sú dotknuté oddĺžením podľa § 166c ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), konkrétne podľa § 166c ods. 1 písm. f/ citovaného zákona.

35. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 21.5.2019 žalovaný predniesol súdu, že nezodpovedá za vzniknutú škodu, že ju nezavinil. Za účelom preukázania výšky škody navrhol znalecké dokazovanie, príp. odborné vyjadrenie, pretože uplatnenú výšku škody požadoval žalovaný za neprimerane vysokú. Pre prípad, že by mu súd uložil povinnosť zaplatiť vzniknutú škodu, žiadal, aby mu boli vydané všetky poškodené katalyzátory. K tomuto návrhu súd žalovaného priamo na pojednávaní poučil, že tento nárok si musí žalovaný uplatniť písomným podaním, keďže podľa obsahu ide o vzájomnú žalobu, a teda o podanie vo veci samej, ktoré podľa Civilného sporového poriadku musí byť vyhotovené v písomnej podobe podľa § 123 ods. 2 a § 125 CSP. Písomnou podobou je listinná podoba alebo elektronická podoba so zaručeným elektronickým podpisom alebo s kvalifikovaným elektronickým podpisom. Vzájomnú žalobu v písomnej forme žalovaný do dnešného dňa nepodal.

36. Žalovaný na pojednávaní dňa 10.10.2019 predložil súdu krátkou cestou k nahliadnutiu uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 36OdK/169/2019-12 zo dňa 21.6.2019, z ktorého súdu zistil, že Okresný súd Trnava vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, oddlžil žalovaného ako dlžníka tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Súčasťou odôvodnenia predmetného uznesenia bolo aj ust. § 166c ods. 1 ZKR, podľa ktorého oddlžením nie sú dotknuté (ani) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi (§ 166c ods. 1 písm. f/ ZKR), čo je daný prípad. Súd následne upozornil žalovaného, že predmetné konanie nie je možné zastaviť podľa § 167e ods. 1 ZKR, nakoľko predmetný spor je pracovnoprávnym sporom, predmetom ktorého je náhrada škody v pracovnom práve spôsobená žalovaným ako zamestnancom, pričom v tomto spore zamestnanec vystupuje v pozícii dlžníka, a teda predmetná pohľadávka žalobcu nie je dotknutá oddlžením (§ 166c ods. 1 písm. f/ ZKR). Súd na tomto pojednávaní poučil žalovaného, že sa môže dať v tomto spore zastúpiť odborovou organizáciou alebo Centrom právnej pomoci, čo však žalovaný nevyužil.

37. Žalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie dňa 11.2.2020, ani nepožiadal o jeho odročenie napriek tomu, že termín pojednávania vzal na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 10.10.2019. Súd preto podľa § 180 zákona č. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“ v príslušnom tvare) vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 11.2.2020 v neprítomnosti žalovaného.

38. Z výsluchu svedka C. I., nar. X.X.XXXX, uskutočneného na pojednávaní dňa 11.2.2020, po jeho zákonom poučení podľa § 196 ods. 2, § 200 ods. 2, § 201, § 203 CSP a 346 Trestného zákona, súd zistil, že pôvodný žalobca v minulosti zabezpečoval pre užívateľského zamestnávateľa personál. Žalovaný bol v minulosti podriadeným zamestnancom tohto svedka. Žalovaný pôsobil v roku 2012 u užívateľského zamestnávateľa ako operátor na logistike, pričom obsluhoval vysokozdvížny vozík (VZV), ktorý mal dlhé lyžiny. Tento VZV vozík bol prispôbosený tak, aby týmto vozíkom bolo možné nabrať najdlhšiu paletu. Žalovaný v danom čase nesprávnym spôsobom nadvihol prázdne palety, pretože lyžiny pretfčali v rozpore s vyhláškou o vysokozdvížných vozíkoch, v dôsledku čoho spadli tri alebo štyri plné palety, ktoré obsahovali bezpečnostné diely, ktoré boli už nepoužiteľné pre výrobu. Keďže išlo o bezpečnostné diely, akékoľvek poškodenie znamenalo, že už nemohli byť použité, pretože vtedy už nikto negarantuje funkčnosť takéhoto dielu. Žalovaný v daný deň za pomoci VZV nabral prázdne palety z kratšej strany, a nie z dlhšej, čo spôsobilo, že lyžiny pretfčali zo spodnej palety, čo je v rozpore s vyhláškou. V prípade takýchto škodových udalostí na pracovisku sa zvyknú zamestnanci „stiahnuť“ z takéhoto pracovného postu, vykoná sa šetrenie škodovej udalosti, zamestnanec je podrobený testu na drogy a na alkohol. V prípade negatívnych výsledkov testov na návykové látky je takýto zamestnanec preškolený, čo nebol daný prípad, pretože u žalovaného bol test na drogy pozitívny. V prípade, že je u zamestnanca zistený pozitívny test na návykové látky, vtedy sa ním zaoberá ochrana závodu, vtedy to spadalo priamo pod PSA. Svedok bol v roku 2012 prítomný pri vyšetrovaní škodovej udalosti spôsobenej žalovaným užívateľskému zamestnávateľovi, preto sa vedel k predmetnej udalosti vyjadriť tak, ako si na ňu, s odstupom času, pamätal. Cenu poškodeného dielu, ktorá je uvedená v zápise z rokovania škodovej komisie zo dňa 23.5.2012, sa zisťovala tak, že svedok vtedy zavolał zásobovačovi, ktorému svedok nadiktoval 10-miestne referenčné číslo poškodeného dielu, a ten mu následne nadiktoval jednotkovú cenu dielu v danom čase. Svedok nevidel vlastnými očami, akým spôsobom žalovaný spôsobil predmetnú škodu. Poškodené diely nebolo potrebné počítat, pretože všetky palety boli plné, čo pri počte 3 paliet zodpovedalo celkovému počtu 96 ks katalyzátorov. Takt výrobnéj linky bol navrhnutý tak, že každá paleta musela byť plná, pretože v opačnom prípade by sa zastavila výrobná linka. Svedok videl prevrátené palety, pričom robil aj fotky do zápisu. Odhadovanú cenu škody uviedol do zápisu svedok, ktorú zistil za použitia kalkulačky po predchádzajúcom poskytnutí informácie o cene od zásobovača, pričom zásobovač mu oznámil cenu, ktorá zodpovedala vstupným nákladom PSA za nákup týchto dielov.

39. Z výsluchu svedka C. L. nar. X.X.XXXX, uskutočneného na pojednávaní dňa 11.2.2020, po jeho zákonom poučení podľa § 196 ods. 2, § 200 ods. 2, § 201, § 203 CSP a 346 Trestného zákona, súd zistil, že svedok v danom čase pracoval v PSA ako vedúci logistiky na inom úseku. K vzniku škodových udalostí dochádzalo veľakrát, možno by si vedel spomenúť na škodu, ktorú spôsobili jeho podriadení, medzi ktorých však nepatrila žalovaný. Na predmetný incident si svedok vôbec nepamätal, a nespomenul si na neho ani po nahliadnutí do fotodokumentácie z predmetnej nehody, nachádzajúcej sa v súdnom spise, a do farebnej fotodokumentácie predloženej svedkovi právnym zástupcom žalobcu k nahliadnutiu, k čomu svedok uviedol, že si na takúto udalosť nespomína.

40. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči na pojednávaní dňa 11.2.2020 navrhol súdu zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 24.721,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a priznať žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

41. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka, vypočutie ktorého navrhol žalovaný na pojednávaní dňa 10.10.2019 napriek tomu, že žalovaný nevedel súdu uviesť základné identifikačné údaje svedka, a to ani jeho priezvisko. Podľa pokynov súdu vyjadrených v závere pojednávania zo dňa 10.10.2019 po vyhlásení uznesenia o odročení pojednávania na deň 11.2.2020, bolo úlohou žalovaného na najbližšom pojednávaní zabezpečiť prítomnosť ním navrhnutého svedka, ktorým mala byť osoba, ktorá bola zamestnancom pracujúcim u užívateľského zamestnávateľa v čase vzniku predmetnej škody. Súd žalovaného na pojednávaní výslovne poučil, že ak žalovaný nezabezpečí prítomnosť ním navrhnutého svedka na pojednávaní dňa 11.2.2020 a ak žalovaný neoznámí túto skutočnosť súdu včas, výsluch tohto svedka súd nevykoná. Nakoľko žalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie dňa 11.2.2020, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, keďže termín pojednávania vzal na vedomie dňa 10.10.2019, a na pojednávanie sa nedostavil žiadny svedok, ktorého účasť mal zabezpečiť žalovaný, pričom žalovaný neoznámil súdu žiadnu skutočnosť, ktorá by mu bránila v zabezpečení prítomnosti svedka, súd výsluch tohto svedka nevykonal. O nevykonaní výsluchu tohto svedka súd rozhodol uznesením na pojednávaní dňa 11.2.2020. Súd taktiež nevykonal dokazovanie ani odborným vyjadrením, ani znaleckým posudkom, pretože to nebolo pre zistenie skutočnej výšky škody pôvodného žalobcu potrebné, keďže dokazovaním vyšlo najavo, že užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u pôvodného žalobcu náhradu škody za poškodené katalyzátory v sume, ktorá zodpovedala vstupným nákladom užívateľského zamestnávateľa.

42. Súd vec právne posúdil nasledovne:

43. Podľa § 179 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu vzniku predmetnej škody, t. j. k 18.4.2012 (ďalej aj ako len „ZP“ alebo „Zákonník práce“ v príslušnom tvare), zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

44. Podľa § 186 ods. 1 a 2 ZP, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje. Náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinností, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

45. Podľa § 442 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

46. Zákonník práce a ani Občiansky zákonník, ktorý je vo vzťahu k Zákonníku práce všeobecným právnym predpisom, teda aplikovateľný subsidiárne, nedefinuje pojem škoda. Definíciu tohto pojmu však ponúka platná judikatúra, ktorá škodu chápe ako ujmu, ktorá nastala (ktorá sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda (ak nedochádza k naturálnej reštitúcii) napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (porov. R 55/1971).

47. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

48. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

49. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

50. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

51. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

52. Žalovaný sa dostal do omeškania s náhradou škody pôvodnému žalobcovi dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na jej úhradu, teda potom, čo ho pôvodný žalobca vyzval na jej náhradu v súlade s § 563 OZ. Keďže pôvodný žalobca bol oprávnený požadovať od žalovaného náhradu škody až potom, čo mu táto reálne vznikla, teda najskôr dňa 3.12.2012, kedy bola predmetná škoda „uhradená“ pôvodným žalobcom užívateľskému zamestnávateľovi okamihom započítania vzájomných pohľadávok, teda dňom, kedy bola na účet pôvodného žalobcu prijatá suma poukázaná mu užívateľským zamestnávateľom vo výške rozdielu medzi vzájomnými pohľadávkami pôvodného žalobcu a užívateľského zamestnávateľa, po započítaní náhrady škody v sume 24.721,-eur. Nakoľko pôvodný žalobca mohol oprávnene požadovať od žalovaného náhradu škody najskôr dňa 3.12.2012, súd mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s náhradou predmetnej škody dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení žaloby, ktorá mu bola doručená dňa 26.2.2014. Preto prvým dňom omeškania žalovaného s náhradou predmetnej škody pôvodnému žalobcovi bol deň 27.2.2014.

53. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

54. Základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania žalovaného s platením náhrady škody pôvodnému žalobcovi, t. j. k 27.2.2014, bola 0,25 %. Výška úrokov z omeškania v danom prípade zodpovedala 0,25 % ročne + 5 percentuálnych bodov, t. j. 5,25 % ročne z dlžnej sumy.

55. Podľa § 167e ods. 1 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

56. Oddĺžením sú nedotknuté pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi (§166c ods. 1 písm. f/ ZKR).

57. Podľa § 82 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“ v príslušnom tvare), konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

58. Občiansky súdny poriadok bol zrušený Civilným sporovým poriadkom s účinnosťou od 1.7.2016 (§ 473, § 474 CSP).

59. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 prvej vety CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

60. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

61. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

62. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

63. Vykonaným dokazovaním v rozsahu zrušenia veci odvolacím súdom, a to uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/478/2015-235 z dňa 16.2.2016, t. j. v časti žalobného nároku o zaplatenie sumy 24.721,- eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 do zaplatenia, ktoré dokazovanie súd vykonal listinami, konkrétne pracovnou zmluvou zo dňa 11.1.2012, dodatkom č. 01/2012 zo dňa 12.1.2012, dohodou o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi zo dňa 11.1.2012, prerokovaním pracovného úrazu, nehody, skoro nehody zo dňa 18.4.2012, Protokolom o vykonaní skríningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele zo dňa 18.4.2012, konečným výsledkovým listom zo dňa 18.4.2012, požiadavkou na fakturáciu náhrady škody podľa čl. 12 zmluvy, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 20.4.2012, faktúrami č. N. a č. XXXXXXXXXX, pokynom užívateľského zamestnávateľa pre postup pri riešení testovania na prítomnosť drog účinného od 1.1.2012, potvrdením užívateľského zamestnávateľa zo dňa 17.7.2014, inštrukciou užívateľského zamestnávateľa - pozemné dopravné prostriedky - účinnou od 2.6.2008, inštrukciou užívateľského zamestnávateľa - bezpečná manipulácia v skladoch a skladových priestoroch vydanie č. 0, štyrmi fotografiami, Záznamom o absolvovaní vstupného školenia na pracovisku zo dňa 16.1.2012, prezenčnou listinou z preškolenia VZV zo dňa 17.1.2012, Záznamom o vstupnom školení pri zmene pracoviska zo dňa 30.1.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok, výpismi z obchodného registra, vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalšieho spisovým materiálom, ďalej doplnením dokazovania o správy príslušných daňových úradov o miestnych zisteniach u žalobcu a užívateľského zamestnávateľa za zdaňovacie obdobie roka 2012, zápisnicou o miestnom zisťovaní, výpismi z účtu spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o., vyjadreniami užívateľského zamestnávateľa zo dňa 28.6.2019 a zo dňa 9.1.2020, výtlačkami z elektronického systému užívateľského zamestnávateľa o cene ref. XXXXXXXXXX a ref. XXXXXXXXXX, oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36OdK/169/2019 zo dňa 21.6.2019, výsluchmi svedkov C. I. a C. L., ako aj neskoršími vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 11.1.2012 v znení dodatku č. 1 z toho istého dňa vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu v pozícii agentúry dočasného zamestnávateľa a žalovaným v pozícii zamestnanca pracovnoprávny vzťah. Touto pracovnou zmluvou sa právny predchodca žalobcu zaviazal zabezpečiť pre žalovaného dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa. Na základe dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom dňa 11.1.2012, bol žalovaný dočasne pridelený na výkon prác k užívateľskému zamestnávateľovi PCA Slovakia, s.r.o., Trnava na pracovnú pozíciu operátor logistika od 12.1.2012. Dňa 18.4.2012 došlo u užívateľského zamestnávateľa k nehode, keď žalovaný odoberal zo skladu 4M3 obaly 09729 (katalyzátor). Pri odoberaní stohu zasunul lyžiny vysokozdvížneho vozíka úplne do prázdnej palety, pričom z druhej strany lyžiny prečnievali do ďalšieho stohu plných balení. Pri procese zdvíhu prišlo k zapretiu lyžín o okraj palety a následnému prevráteniu troch palet katalyzátorov, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 kusov katalyzátorov, ktoré boli nepoužiteľné do výroby a tým vznikla škoda vo výške 24.721,- eur. Podľa Záznamu z prerokovania nehody príčinou škodovej udalosti bolo 1.) operátor nevidel cez vežu vysokozdvížneho vozíka ďalší stoh palet, 2.) nedbalosť operátora - nedostatočné sústredenie sa na výkon práce, 3.) nesprávne odoberanie palet zo stohu, 4.) podsunutie lyžín pod ďalší stoh palet a 5.) operátor bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Dňa 18.4.2012 o 8,35 hod. bolo vykonané šetrenie na zistenie prítomnosti drog v tele žalovaného, pričom bola zistená prítomnosť metanfetamínu a tetrahydrocannabinolu (THC). O vykonaní skríningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele bol vyhotovený protokol, ktorý podpísal žalovaný, A. Š. ako osoba zodpovedná za skúšku a svedok F. I.. Z odobratej vzorky sa vykonalo laboratórne šetrenie v laboratóriu klinickej biochémie a hematológie Alfa medical, a.s. V uvedenej vzorke bola zistená prítomnosť metanfetamínu a cannabisu. V daný deň bola vykonaná aj dychová skúška na prítomnosť alkoholu u žalovaného, ktorou nebola zistená žiadna prítomnosť alkoholu v dychu žalovaného. A. Š. pracoval u užívateľského zamestnávateľa na pozícii vyšetrovateľ na oddelení všeobecnej bezpečnosti, a bol oprávnený kontrolovať a taktiež vykonávať v mene užívateľského zamestnávateľa dychové skúšky na alkohol a skúšky na prítomnosť drog, omamných látok alebo psychotropných látok.

64. Medzi stranami bolo sporné, či ku škode došlo v dôsledku zavineného porušenia povinností pri plnení pracovných úloh zo strany žalovaného. V danom prípade nebolo sporné, že ku škode došlo pri plnení pracovných úloh žalovaným. Sporné bolo, či žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z pracovných úloh, a či toto porušenie bolo z jeho strany zavineným konaním. Žalovaný na svoju obranu uvádzal, že k prevrhnutiu paliet došlo v dôsledku toho, že medzi stohmi paliet nebola „dostatočná a odporúčaná vzdialenosť“ a ďalší stoh paliet nevidel, preto ani nemohol vidieť, pokiaľ sa lyžiny zasunuli. Na túto skutočnosť mal upozorňovať užívateľského zamestnávateľa, a údajne tak robili aj ďalší zamestnanci. Žalovaný síce viackrát uvádzal, že vzdialenosť medzi stohmi paliet nebola „dostatočná a odporúčaná“, avšak ani raz neuviedol, aká konkrétna vzdialenosť medzi paletami v skutočnosti bola. Rovnako neuviedol, ktorí konkrétni spolupracovníci namietali rozloženie jednotlivých stohov paliet (uviedenie mien spolupracovníkov), kedy a koho na tieto skutočnosti upozorňovali. Žalovaný sa navyše bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie vo veci samej dňa 11.2.2020, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, na ktorom pojednávaní mal žalovaný zabezpečiť aj prítomnosť svedka, ktorým mal byť zamestnanec pracujúci u užívateľského zamestnávateľa na danom pracovisku v danom čase, osobné údaje ktorého nebol žalovaný schopný súdu oznámiť ani na pojednávaní, ani dodatočne. Nakoľko žalovaný nezabezpečil ani prítomnosť ním navrhovaného svedka, nemožnosť zabezpečenia prítomnosti svedka na danom pojednávaní žalovaný súdu vôbec neoznámil, na pojednávanie sa žalovaný nedostavil, ktorý svoju neprítomnosť súdu vôbec neospravedlnil, tvrdenia žalovaného tak zostali len vo všeobecnej rovine, ktorá zo strany súdu bola vyhodnotená ako účelová obrana. K tomuto záveru súd dospel z dôvodu, že právny predchodca žalobcu podrobným zdokumentovaním miesta nehody tieto tvrdenia žalovaného vyvrátil, čo bolo vyvrátené aj výsluchom svedka, ktorý bol v danom čase nadriadeným zamestnancom žalovaného, ktorý vyhotovil predmetnú fotodokumentáciu, a bol prítomný pri rozhodovaní škodovej komisie. Z fotodokumentácie vyhotovenej na mieste nehody je totiž na prvý pohľad viditeľné, že palety boli uložené na vymedzených miestach ohraničených vodorovným značením. Žalovaný bol podľa záznamov u užívateľského zamestnávateľa školený o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, o interných predpisoch pri práci s vysokozdvížným vozíkom. Žalovaný mal ako kvalifikovaný zamestnanec (vlastník preukazu pre obsluhu VZV) pre prácu s vysokozdvížným vozíkom dostatočné znalosti na to, ako má postupovať pri zdvíhaní a prekladaní paliet. Keďže žalovaný mal, vzhľadom na svoju kvalifikáciu, potrebné zručnosti a odborné znalosti pre prácu s vysokozdvížným vozíkom, pracoval u užívateľského zamestnávateľa, kde boli splnené všetky požiadavky bezpečnosti a zdravia pri práci, ako aj normy vzťahujúce sa na prevádzkové podmienky, súd mal za to, že žalovaný nesprávnou manipuláciou s vysokozdvížným vozíkom (VZV) porušil pracovné povinnosti z nebanlivosti. Tento záver súdu umocňuje aj skutočnosť, že v čase nehody bol žalovaný pod vplyvom omamných a psychotropných látok, ktorých účinky spôsobujú zníženie koncentráciu. Prítomnosť drog v tele bola dokázaná dvomi vyšetreniami. Žalovaný namietal zákonnosť tohto dôkazu z dôvodu, že boli vykonané na základe jednej vzorky moču a údajne osobami, ktoré neboli k tomu oprávnené, navyše namietal, že ani z jedného výsledku vyšetrenia nevyplýva miera koncentrácie omamných látok a psychotropných v tele. K tejto argumentácii súd len stručne poznamenáva, že prítomnosť zamestnanca na pracovisku pod vplyvom omamných a psychotropných látok znamená porušenie pracovnej disciplíny hrubým spôsobom, a to bez ohľadu na koncentráciu predmetných látok v tele. Žalobca preukázal, že osoba vykonávajúca šetrenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele žalovaného bola osobou poverenou pre výkon tejto činnosti užívateľským zamestnávateľom. Samotná skutočnosť, že správa z laboratória klinickej biochémie a hematológie nie je opatrená podpisom laboranta alebo inej zodpovednej osoby či pečiatkou spoločnosti vykonávajúcej vyšetrenie, sama osebe nie je dôvodom na spochybnenie pravdivosti tohto dôkazu. Pokiaľ ide o námietku, že žalovanému bola odobratá len jedna vzorka, táto nemá oporu v žiadnom zákone, preto je irelevantná. Žiadny právny predpis totiž neukladal užívateľskému zamestnávateľovi povinnosť odobrať zamestnancovi dve rôzne vzorky biologického materiálu. Zákonník práce a zákon o BOZP vychádzajú z nulovej tolerancie voči požívaniu omamných a psychotropných látok zamestnancom pri výkone práce, a preto je úplne irelevantná argumentácia žalovaného, že nebolo presne zmerané množstvo omamných, príp. psychotropných látok v jeho tele.

65. Vykonaným dokazovaním súd mal za nepochybné preukázané, že predmetná škoda vznikla užívateľskému zamestnávateľovi prevrhnutím stohu paliet s katalyzátormi na ďalšie katalyzátormi naložené palety v priamej príčinnej súvislosti ako následok konania žalovaného pri manipulácii so stohom susediacich paliet prostredníctvom vysokozdvížného vozíka. Príčinná súvislosť medzi uvedeným konaním žalovaného a vzniknutou škodou je nepochybná. Nakoľko súd mal za preukázané všetky vyššie uvedené atribúty relevantné pre rozhodnutie o náhrade škody (vznik škody, výšku škody,

porušenie pracovných povinností žalovaným, zavinenie žalovaného zamestnanca, priama príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody), súd ustálil, že základ žalobného nároku je daný, o čom nemal pochybnosti ani odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 16.2.2016.

66. O výške škody spôsobenej užívateľskému zamestnávateľovi v daný deň žalovaným a o spôsobe jej náhrady bol dňa 23.5.2012 spísaný zápis z rokovania škodovej komisie, podľa ktorého výška spôsobenej škody zodpovedá sume 24.721,- eur. Výsluchom svedka C. I., ktorý bol jedným z prítomných osôb pri vyšetrení predmetnej škody žalovaným súd zistil, že tento svedok bol nadriadeným žalovaného, že svedok sám vyhotovil fotografie poškodených paliet, že výšku škody škodová komisia určila tým spôsobom, že svedok zatelefonoval zásobovačovi, ktorému nadiktoval 10-miestne referenčné číslo poškodených dielov, v danom prípade katalyzátorov. Zásobovač svedkovi následne oznámil cenu jedného dielu, a s použitím kalkulačky túto cenu svedok vynásobil počtom poškodených katalyzátorov, a dospel k sume 24.721,- eur. Súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že užívateľskému zamestnávateľovi vznikla škoda poškodením katalyzátorov, ku ktorej došlo konaním žalovaného z neobstarávateľnosti. Doplneným dokazovaním mal súd za preukázané, že predmetné katalyzátory užívateľský zamestnávateľ kupoval od iného dodávateľa, pričom vstupné náklady užívateľského zamestnávateľa za jeden katalyzátor daného druhu a typu v danom čase predstavovali sumu 257,51 eura/kus bez DPH, pozostávajúcu z nákupnej ceny dielu - katalyzátora v sume 178,34 eura/kus bez DPH, z nákupnej ceny kompozantu ku katalyzátoru v sume 70,08 eura a z ceny za dopravu, logistické služby a prípadné iné náklady v sume 9,09 eura/kus bez DPH. Výsluchom svedka mal súd za preukázané, že všetky tri prevrátené palety boli plné, a že museli obsahovať celkom 96 kusov katalyzátorov, nakoľko výrobná linka bola nastavená tak, že by nebola funkčná v prípade, ak by palety neboli plné. Všetky katalyzátory, ktoré sa nachádzali v prevrátených paletách, boli následne nepoužiteľné vo výrobe už len z toho dôvodu, že išlo o bezpečnostné diely, a akékoľvek ich poškodenie by znamenalo, že už nemohli byť použité, pretože vtedy by už nikto negarantoval funkčnosť takéhoto dielu. Žalovaný v daný deň za pomoci vysokozdvížneho vozíka (VZV) nabral prázdne palety z kratšej strany, a nie z dlhšej, čo spôsobilo, že lyžiny pretŕčali zo spodnej palety, čo bolo v rozpore s vyhláškou. Svedok si pamätal, že u žalovaného bol pozitívny test na drogy.

67. Žalovaný namietal aj pravosť faktúr, a to faktúry užívateľského zamestnávateľa pre pôvodného žalobcu na sumu 24.721,- eur a faktúry pôvodného žalobcu pre užívateľského zamestnávateľa znejúcej na sumu 201.212,54 eura, pravosť a správnosť ktorých bola potvrdená miestnymi zisťovaniami vykonanými správcami dane za zdaňovacie obdobie roku 2012, a u súčasného žalobcu za obdobie roku 2014, kedy mu pôvodný žalobca postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanému. Obe faktúry, pohľadávky a záväzky s nimi spojené mali tak užívateľský zamestnávateľ ako aj žalobca riadne evidované vo svojom účtovníctve. Taktiež z vyžiadaných správ správcov dane a z výpisov z účtov súd mal nepochybne za preukázané, že právny predchodca žalobcu nahradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu vo výške 24.721,- eur započítaním vzájomných pohľadávok, ku stretu ktorých došlo najneskôr dňa 3.12.2012, kedy bola na účet pôvodného žalobcu prijatá suma poukázaná mu bezhotovostným prevodom užívateľským zamestnávateľom, a to vo výške dlhu užívateľského zamestnávateľa kráteného o sumu uplatnenej náhrady škody vo výške 24.721,- eur.

68. V čase rozhodovania mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že v dôsledku škody spôsobenej žalovaným, právny predchodca žalobcu nahradil škodu užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok. Hoci právny predchodca žalobcu nenahradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu „vyplatením v peniazoch,“ škoda bola nahradená vzájomným započítaním pohľadávok, nakoľko v dôsledku započítania sa zmenšil majetok právneho predchodcu žalobcu práve o výšku škody, t. j. o sumu 24.721,- eur.

69. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil v priebehu sporu žalobcovi viaceré pohľadávok, vrátane predmetnej pohľadávky, čím žalobca osvedčil svoju aktívnu legitimitáciu v tomto spore.

70. S poukazom na uvedené žalobca preukázal súdu, že žalovaný v pozícii zamestnanca u užívateľského zamestnávateľa z neobstarávateľnosti pod vplyvom návykových látok spôsobil užívateľskému zamestnávateľovi škodu vo výške 24.720,96 eura, vypočítanej ako 257,51 eura/1 katalyzátor x 96 poškodených katalyzátorov, náhradu škody si užívateľský zamestnávateľ vyúčtoval u pôvodného žalobcu na základe čl. 12 zmluvy medzi pôvodným žalobcom a užívateľským zamestnávateľom,.

Náhradu škody pôvodný žalobca preukázateľne uhradil užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok dňa 3.12.2012. Žalovaný zodpovedal a bol povinný nahradiť pôvodnému žalobcovi škodu podľa čl. XII., odseku 1 pracovnej zmluvy podľa ustanovení Zákonníka práce, v danom prípade podľa § 186 ods. 1 a ods. 2 ZP v plnom rozsahu, keďže škodu spôsobil pod vplyvom psychotropných látok, príp. omamných látok. O uhradenej škode pôvodným žalobcom a o jej výške sa žalovaný preukázateľne dozvedel až dňom doručenia žaloby, t. j. dňa 26.2.2014, a teda do omeškania s náhradou škody sa mohol žalovaný dostať najskôr dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení žaloby, t. j. dňom 27.2.2014. Pôvodný žalobca v priebehu sporu postúpil žalobcovi zmluvou viacero pohľadávok, vrátane predmetnej pohľadávky proti žalovanému.

71. Pokiaľ ide o príslušenstvo k istine, predstavujúce úroky z omeškania, súd pri posudzovaní prvého dňa omeškania vyhládzaľ z ustanovenia § 563 OZ. Je nepochybné, že žalovaný, hoci spôsobil škodu užívateľskému zamestnávateľovi, nemal vedomosť o tom, kedy a v akej výške vznikla škoda pôvodnému žalobcovi, resp. kedy právny predchodca žalobca uhradil škodu užívateľskému zamestnávateľovi. Právny predchodca žalobcu si uplatnil náhradu škody odo dňa nasledujúceho po započítaní pohľadávok, ku ktorému malo dôjsť dňa 13.11.2012. Keďže žalovaný sa o škode vzniknutej právne predchodcovi žalobcu a o jej výške dozvedel preukázateľne až doručením žaloby dňa 26.2.2014, súd mal za to, že žalobca má nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške od 27.2.2014 do zaplatenia.

72. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, s prihliadnutím na ust. § 217 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd dospel záveru, že žaloba bola v čase vyhlásenia tohto rozsudku skutkovo a právne dôvodná v časti o zaplatenie sumy 24.720,96 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia, a preto žalobe v tejto časti vyhovel (I. výrok).

73. V prevyšujúcej časti, o ktorej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté výrokmi II. a III. rozsudku č. k. 7C/145/2013-177 zo dňa 29.1.2015, súd žalobu výrokom II. tohto rozsudku zamietol, čo v danom prípade predstavuje žalobný nárok v časti o zaplatenie 0,04 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,04 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia.

74. Nakoľko žalovaný neadresoval súdu písomnú vzájomnú žalobu o vydanie poškodených katalyzátorov, ktorú navrhol žalovaný na pojednávaní dňa 21.5.2019, a neurobil tak ani po výslovnom poučení zo strany súdu o obligatórnej písomnej forme vzájomnej žaloby (viac odsek 35. tohto odôvodnenia), a teda tento vzájomný nárok žalovaného nebol riadne uplatneným nárokom, súd sa ním v tomto spore viac nezaoberal, ani o ňom nerozhodoval.

75. Napriek snahe žalovaného o zastavenie koannia postupom podľa § 167e ods. 1 ZKR dôvodu, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz oddĺžením, súd sa na pojednávaní dňa 10.10.2019 iba obmedzil na skonštatovanie, že nie sú splnené zákonné podmienky pre zatavenie predmetného sporu z dôvodu, že predmetom sporu je pohľadávka z pracovnoprávneho nároku proti žalovanému ako bývalému zamestnancovi a dlžníkovi, ktorá patrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté (§ 166c ods. 1 písm. f/ ZKR).

76. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

77. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

78. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

80. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

81. Tento spor začal doručením žaloby súdu, teda dňom 25.10.2012 (§ 82 ods. 1 OSP v znení účinnom v čase začatia konania, t. č. § 156 CSP), a nie až doručením „upresnenia“ žaloby, ktoré súd posúdil podľa obsahu ako späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania za obdobie od 7.7.2012 do 13.11.2012. Žalovaný správne namietal, že v čase podania žaloby právny predchodcovi žalobcu škoda nevznikla. V čase rozhodovania súdu však mal súd jednoznačne za preukázané, že v dôsledku škody spôsobenej žalovaným právny predchodca žalobcu nahradil škodu užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok, k čomu došlo dňom 3.12.2012, preto súd žalobu v čase vyhlásenia rozsudku posúdil ako dôvodnú v prevažnej väčšine žalovanej istiny, a žalobe v časti o zaplatenie sumy 24.720,96 eura s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

82. Keďže žaloba bola podaná predčasne, súd musel túto skutočnosť zohľadniť pri rozhodovaní o trovách konania, pretože iba takéto rozhodnutie o trovách konania by bolo v súlade s princípom spravodlivosti (čl. 2 CSP).

83. Predmetom sporu bolo zaplatenie: 1.) sumy 24.721,- eur, 2.) 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 24.721,- eur od 7.7.2012 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 11.2.2020 vo výške 16.921,33 eura, a teda predmet sporu vrátane príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedá sume 41.642,33 eura.

84. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 1.) sumy 24.720,96 eura, 2.) 5,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 11.2.2020 vo výške 7.737,32 eura, a teda úspech žalobcu vrátane príslušenstva zodpovedá sume 32.458,28 eura, čo predstavuje 77,95 % predmetu sporu.

85. Žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 1.) 0,04 eura, 2.) úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 0,04 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 11.2.2020 vo výške 0,01 eura, ktorá bola v tejto časti zamietnutá výrokom II. tohto rozsudku. Neúspešný bol aj v časti zamietnutia žaloby výrokom III. rozsudku č. k. 7C/145/2013-177 zo dňa 29.1.2015, vydaného súdom v tomto spore, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.3.2015, a to 1.) v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 24.721,- eur od 14.11.2012 do 26.2.2014, v zodpovedajúcej sume 2.864,92 eura, 2.) úrokov z omeškania prevyšujúcich 5,25 % ročne (9 % mínus 5,25 %, t. j. 3,75 %) zo sumy 24.721,- eur od 27.2.2014 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 11.2.2020 vo výške 5.526,66 eura, a teda úspech žalovaného vrátane príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedá sume 8.391,63 eura, čo predstavuje 20,15 % predmetu sporu.

86. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 9 % ročného úroku zo sumy 24.721,- eur od 7.7.2012 do 13.11.2012, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté výrokom II. rozsudku č. k. 7C/145/2013-177 zo dňa 29.1.2015, vydaného súdom v tomto spore, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 792,42 eura, čo predstavuje 1,90 % predmetu sporu, procesne zaviniť žalobca, nakoľko žalobu vzal späť v tejto časti z iného dôvodu, než pre správanie žalovaného, hoci podanie, ktorým vzal žalobu sčasti späť označil ako upresnenie žaloby.

87. Nakoľko žalovaný nedal príčinu na podanie žaloby, a teda žaloba bola podaná predčasne, súd musel zohľadniť túto skutočnosť pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania tým spôsobom, že zohľadnil výšku celého príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku tak, ako bolo uplatnené pôvodnou žalobou. Keďže žalobca mal vo veci väčší úspech než žalovaný, súd podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vypočítaný ako rozdiel medzi úspechom žalobcu vo veci samej (77,95 %) a úspechom žalovaného vo veci samej (20,15 %) a procesným zavinením zastavenia konania žalobcom v rozsahu 1,90 %, v zodpovedajúcom rozsahu 55,90 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s § 262 ods. 2 CSP. Keďže žalovaný v priebehu celého sporu popieral dôvodnosť žalobného nároku v celom rozsahu, a to aj potom, čo pôvodný žalobca preukázateľne uhradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu spôsobenú mu žalovaným, predčasné podanie žaloby v danom prípade nemohlo byť dôvodom osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. V danom prípade dokonca ani vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného oddžiením ani oslobodenie žalovaného od súdnych poplatkov uznesením

vydaným v tomto spore súd nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd nemusel žalobcovi výnimočne priznať pomernú náhradu trov konania (§ 257 CSP). Samotná skutočnosť, že žalovaný ako poplatník bol oslobodený od súdnych poplatkov, ani rozhodnutie o oddlžení žalovaného konkurzom nezakladá dôvod pre použitie ust. § 150 OSP (pozn. teraz § 257 CSP; porov. rozhodnutie NSSR, sp. zn. 1M Obdo V/19/2008). V danom prípade žalovaný si musel byť vedomý skutočnosti, že spôsobil užívateľskému zamestnávateľovi škodu pod vplyvom psychotropných, príp. návykových látok, čo malo za následok okamžité skončenie pracovného pomeru so žalovaným ako zamestnancom, ktorý ani v priebehu sporu nezmenil odmietavý postoj k žalobe, a preto nepriznanie, hoci len pomernej, náhrady trov konania žalobcovi by odporovalo dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.